

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 219/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv zaručených v čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Sžnč 1/2004 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sž-o-NS 20/2006 z 27. apríla 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. marca 2010 doručená sťažnosť I. K. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv zaručených v čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 1 Protokolu č. 12 k dohovoru postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Sžnč 1/2004, ako aj jeho rozhodnutím sp. zn. 1 Sž-o-NS 20/2006 z 27. apríla 2006.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa na Okresnom súde Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 1/03 žalobou proti nečinnosti z 15. mája 2002 domáhal zjednania nápravy v zdĺhavom postupe Správy pôšt a telekomunikácií vo veci vydania rozhodnutia týkajúceho sa obnovenia jeho telekomunikačnej prevádzky, ktorej využívanie mu malo byť v minulosti nezákonne odňaté. Okresný súd postúpil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie najvyššiemu súdu ako súdu miestne a vecne príslušnému, pričom najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Sžnč 1/2004 zo 17. decembra 2004 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a následne uznesením z 22. marca 2005 konanie zastavil. Rozhodnutím sp. zn. 1 Sž-o-NS 20/2006 z 27. apríla 2006 najvyšší súd zastavil dovolacie konanie vo veci dovolania sťažovateľa proti uzneseniam najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžnč 1/2004 zo 17. decembra 2004 a z 22. marca 2005.

V súvislosti s uvedeným sťažovateľ v sťažnosti namietal:

„Ako mohol Najvyšší súd SR vyhlásiť konečné uznesenie o zastavení konania už dňa 22. III. 2004 a to z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, keď o žiadosti o jeho oslobodenie rozhodol v môj neprospech až dňa 17. XII. 2004 a ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť až dňa 31. XII. 04.

Ako si mohol v našom tzv. demokratickom a právnom štáte dovoliť takú hrubú nezákonnosť náš Najvyšší súd SR, keď mi neumožnil opravný prostriedok proti jeho už konečnému uzneseniu pod sp. zn. 3 Sžnč 1/2004, zo dna 17. XII. 2004, napriek tomu, že na základe v tom čase platného OSP pod §-om 210a, takýto opravný prostriedok priamo zo zákona existoval!!!

Ako je možné v právnom štáte, že Najvyšší súd SR mi neumožnil opravný prostriedok ani v rámci dovolania ignorujúc ods. 3/, §-u 250d v tom čase platného OSP, čím mi tým odoprel opätovne spravodlivosť ako takú a čo nenapravil ani aplikáciou zák. ust. §-u 237, písmena f/ OSP!

Zo súdneho spisu o tomto konaní pod 3 Sžnč 1/2004 v spojení s následným pod 1 Sž-o-NS 20/06 vyplývajú aj iné závažné a hrubé procesné nedostatky tohto súdu, ktoré nikto nechce vidieť!“

Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľ domáhal, aby po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd takto rozhodol:

„1./ Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 1/, čl. 46 a ods. 2/, čl. 48 Ústavy SR v spojení s ods. 1/, čl. 6 Dohovoru zdlhavým, nezákonným a neústavným počínaním Najvyššieho súdu SR v súdnych konaniach vedených u neho pod č. k. 3 Sžnč 1/2004 a 1 Sž-o-NS 20/2006 porušené boli.

2./ Prikazuje Najvyššiemu súdu SR, aby o sťažovateľovej súdnej žalobe, zo dňa 16. V. 2002, konal bez prieťahov a meritórne rozhodol!

3./ Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadostučinenie vo výške 5 tis. EUR /slovom päťtisíc eur/, ktoré je mu povinný Najvyšší sud SR zaplatiť do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.

4./ Ukladá Najvyššiemu súdu SR uhradiť aj vzniklé trovy tohto súdneho konania a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sťažnosťou podanou ústavnému súdu namietal porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv zaručených v čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru v spojení s čl. 1 Protokolu č. 12 k dohovoru postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Sžnč 1/2004, ako aj rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sž-o-NS 20/2006 z 27. apríla 2006.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol (prekážka *res iudicata*), okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

V zmysle judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 36/03, I. ÚS 226/05, II. ÚS 270/07) rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre jeho zjavnú neopodstatnenosť alebo neprípustnosť je rozhodnutím „o konaní“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa napáda to isté právoplatne skončené konanie, ktoré bolo napadnuté už v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý ako zjavne neopodstatnený alebo neprípustný.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd zistil, že o identickej sťažnosti už konal a rozhodol v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 216/06, pričom uznesením č. k. II. ÚS 216/06-15 zo 7. júla 2006 (právnomu zástupcovi sťažovateľa JUDr. V. P. bolo doručené 29. septembra 2006), bola táto sťažnosť odmietnutá z dôvodov zjavnej neopodstatnenosti a neprípustnosti.

Okrem toho ústavný súd prerokoval sťažnosť sťažovateľa v časti namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžnč 1/2004 zo 17. decembra 2004 aj v konaní vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 71/05, pričom sťažnosť sťažovateľa bola uznesením č. k. IV. ÚS 71/05-8 z 9. marca 2005 odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je neprípustná, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Po odmietnutí sťažnosti sťažovateľa už bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal jeho žiadosťou o ustanovenie mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2010